

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. V.
bytem X

zast. advokátem Mgr. Františkem Kelem
sídlem Moravcova 253, 767 01 Kroměříž

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č.j. KUZL-84455/2022, sp. zn. KUSP-55089/2022/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č.j. KUZL-84455/2022, sp. zn. KUSP-55089/2022/DOP/Mu („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 13. 5. 2022, č. j. MMZL 093960/2022 („prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 11.2.2022 v 10:12 hodin v obci F.-Ž., na silnici II. třídy č. X, v blízkosti domu č.p. X, ve směru jízdy na H., při řízení osobního motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 32 km/hod. Za spáchání přestupku, tj. překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 20 km/hod a více, byl žalobci uložen trest pokuty ve výši 4 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč. Napadeným rozhodnutím žalovaný současně zamítl odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu prvního stupně, jímž byl zamítnut návrh žalobce na konání ústního jednání.

II. Žaloba

3. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. V žalobě namítal:
4. a) Vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí (zejména bodů 18 a 19). Závěr žalovaného, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a nebylo třeba provádět další dokazování výsledkem žalobce ani výpovědí zasahujících policistů, je v extrémním nesouladu s průběhem přestupkového řízení. Pokud by byl skutkový stav zjištěn dostatečně, žalovaný by sám dokazování nedoplňoval (žalovaný požádal o součinnost Český metrologický institut a dožádal o provedení výsledku svědků, zasahujících policistů).
5. b) Neprovedení výsledku žalobce. Ačkoli provedení tohoto důkazu žalobce navrhoval, ústní jednání se nakonec konalo a žalobce se jej účastnil. Tím bylo žalobci odňato právo na řádný a spravedlivý proces (právo na obhajobu).
6. c) Provedení dokazování na základě dožádání, ačkoli k tomu nebyly splněny podmínky. Podle žalobce nebylo na místě argumentovat účelností a hospodárností dožádání, neboť oba svědci to měli z místa výkonu služby do místa sídla žalovaného blíže než do místa sídla správního orgánu prvního stupně. Stejně jako žalobce. Výslech policistů měl provést žalovaný, případně měl věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.
7. d) Nedostatečné zjištění skutkového stavu ve vztahu ke skutečnosti, jakou rychlostí vozidlo žalobce v době měření jelo.
8. Žalobce navrhl doplnit dokazování návodem k obsluze rychloměru LaserCam4, dále stanoviskem výrobce rychloměru k výkladu návodu k obsluze (bodu 2.5.3.4) za účelem ověření správnosti obsahu sdělení ČMI (na vyžádání soudu), znaleckým posudkem v oboru metrologie, který by stanovil správný postup pro měření rychlosti rychloměrem LaserCam4 (rovněž na vyžádání soudu). Žalobce vyjádřil požadavek, aby soud jednoznačně stanovil pravidla postupu policie ČR při měření rychlosti rychloměrem LaserCam4 v režimu ruční režim fotografie, pro vyhodnocení takového měření a jeho dokladování pro účely vedení přestupkových řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že k jednotlivým žalobním bodům následující:
10. Ad a) Řízení před správními orgány tvoří jeden celek. Žalovaný proto mohl doplnit řízení o nové důkazy tam, kde obviněný v řízení před správním orgánem mlčí a vůbec poprvé uvede všechny námitky až v odvolání. Žalobce všechny své důvody pro nařízení ústního jednání rovněž uvedl až v odvolání. Odvolací orgán může dokazování provést, vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání je krajní možností (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.12.2018, č. j. 6 As 286/2018-34). Žalobce neuvedl, v čem konkrétně jej měla poškodit situace, kdy byl v odvolacím řízení proveden výslech zasahujících policistů, kterého se v odvolání sám dovolával.
11. Ad b) V odvolacím řízení byl proveden výslech svědků, žalobce se jej účastnil a mohl klást svědkům otázky. Námitka porušením práva na spravedlivý proces proto ztrácí na významu. Pokud se žalobce v odvolání proti rozhodnutí o přestupku dovolával krajní nouze a poprvé uváděl námitky proti samotnému měření, žalovaný se těmito námitkami zabýval a pro tyto účely též doplnil dokazování. Ani jedna z uplatněných námitek však nebyla shledána důvodnou.
12. Ad c) Tato námitka se míjí s podstatou samotného dokazování; žalobce neuvádí, čím a jak byl dožádáním dotčen na svém právech. Správní orgán prvního stupně nevybočil ze svých pravomocí, získané svědecké výpovědi řádně předal žalovanému k dalšímu posouzení. Dokazování výsledkem svědků, provedené u dožádaného správního orgánu prvního stupně je nutné považovat za dokazování provedené žalovaným. Námitka směřující do účelnosti a hospodárnosti řízení se dotýká nákladů (svědeckého), které nese správní orgán. Postup žalovaného byl souladný s § 13 odst. 1 správního řádu. Žalobce jako obviněný z přestupku nese náklady řízení sám, tato okolnost je pro úvahy o dožádání nepodstatná.
13. Ad d) Žalovaný provedl rozsáhlé dokazování, které námitky žalobce vyloučilo. K tomu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí (s. 8-14). Podle žalovaného i jeden předložený snímek v kombinaci se sadou dalších důkazů prokazuje, že se žalobce vytýkaného přestupku dopustil. Dokazování o technických otázkách nemusí být založeno na znaleckém posudku. Odborné vyjádření ČMI k otázkám žalobce považuje žalovaný za dostačující. Žalobce dosud pouze tvrdil, že bylo měřeno v rozporu s návodem k obsluze, nepředložil však o tom jediný důkaz; tíží jej proto též břemeno důkazní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.5.2013, č.j. 3 As 9/2013-35).
14. **V replice** k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že námitku neprovedení výslechu žalobce jakožto obviněného z přestupku ponechal žalovaný bez povšimnutí. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku na podkladě jediné fotografie z rychloměru LaserCam4. Výrobce v návodu k obsluze rychloměru uvádí, že v ručním režimu musí obsluha zařízení pořídit 3 fotografie – první, maximální a poslední snímek. To potvrdil v rámci svého výslechu též policista Mazurek. Závěr žalovaného o tom, že dostačující je jeden snímek proto není správný.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

15. Ve správním spisu se nachází oznámení přestupku ze dne 21.2.2022 Policí ČR, snímek vozidla pořízený měřicím zařízením LaserCam4 a ručně vyplněný formulář oznámení přestupku ze dne 11.2.2022 s podpisem žalobce, který v pozici řidiče uvedl: „*Nesouhlasím s obviněním z technických důvodů, navíc potřebuji lékařskou urgentní péči. Protestuji proti příkazu*“. Dokumentace Policie ČR je dále doplněna ověřovacím listem silničního laserového

rychloměru LaserCam4 ze dne 29.3.2021 a výpisem z evidenční karty řidiče. Ve spisu se dále nachází CD obsahující dokumentaci k rychloměru LaserCam4, potvrzení o proškolení policisty nstržm. L. M. ze dne 9.8.2021 k užívání radarového rychloměru LaserCam4 a fotodokumentace vozidla a řidiče pořízená v rámci sepisování a zpracování spisového materiálu po zastavení vozidla.

16. Ve věci přestupku byl vydán příkaz dne 31.3.2022, proti němuž podal žalobce včasný odpor. V odporu obecně namítal, že nesouhlasí se zjištěním skutkového stavu a vyhodnocováním důkazů. Následně byl žalobce přípisem správního orgánu prvního stupně vyrozuměn a poučen o právech účastníka správního řízení, byla mu též zaslána též kopie správního spisu. Dne 13.5.2022 bylo vydáno usnesení o zamítnutí návrhu na provedení ústního jednání, neboť ústní jednání nebylo nezbytné k uplatnění práv obviněného a ve stejný den bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.
17. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, které na výzvu doplnil podáními ze dne 24.6.2022 a 27.6.2022, včetně dvou příloh (potvrzení M. K. s.r.o. ze dne 27.6.2022, že žalobce měl dne X dohodnuto urgentní ošetření ústní dutiny a nedatovaná fotografie z místa měření). Po postoupení odvolání žalovanému vydal žalovaný usnesení ze dne 7.9.2022, jímž podle § 13 odst. 1 správního řádu požádal Magistrát města Zlína o výslech svědků dle § 55 správního řádu (policistů nstrmž. L. M. a nstrmž. L. U.), a to za účelem potřeby objasnění skutkového stavu věci. Ústního jednání dne 4.10.2022, na němž byli policisté dle pokynů žalovaného vyslechnuti, byl žalobce přítomen, ve věci dostal možnost se vyjádřit a této možnosti využil. Žalobce odkázal na své odvolání a namítl, že ve spisovém materiálu je pouze jedna fotografie vozidla. Také poukázal na to, že se snažil zabránit škodě na svém zdraví a k dispozici měl pouze jeden možný termín ošetření na speciální chirurgické klinice v Brně.
18. Do správního byla rovněž založena žádost žalovaného o součinnost ze dne 11.8.2022 adresovaná Českému metrologickému institutu a odpověď na tuto žádost ze dne 23.8.2022, podepsaná Ing. F. S., Ph.D., odborným ředitelem ČMI pro legální metrologii. Žalobci byla následně dána možnost, aby se k doplněným podkladům vyjádřil (do 13.10.2022). Žalobce tak učinil podáním ze dne 12.10.2022. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí.

V. Doplnění vyjádření žalovaného a další reakce účastníků řízení

19. Dne 19. 6. 2023 bylo ze strany žalovaného doručeno doplněné vyjádření k žalobě. V reakci na tvrzení žalobce v žalobě, že Policie ČR „selektivně vybírá snímky“ z měřiče, navrhl v rámci ústního jednání provést jako důkaz další snímky z měření, které si žalovaný v reakci na žalobní námitku vyžádal od Policie ČR, již požádal pro účely soudního řízení o součinnost. Ze snímků, na nichž je záměrný kříž ve tvaru kruhu uprostřed měřeného vozidla, jednoznačně vyplývá, že se žalobce přestupkového jednání dopustil. K doplněnému vyjádření žalovaný přiložil žádost o součinnost ze dne 14.6.2023, odpověď Policie ČR na tuto žádost a celkem 7 snímků z měřicího zařízení.
20. Žalobce na doplněné vyjádření reagoval podáním ze dne 4.12.2023, v němž uvedl, že nově doložené fotografie nepotvrzují dodržení návodu k obsluze měřidla, ani že žalobce v čase 10:12 překročil rychlost v obci nejmeně o 20 km/h.
21. Žalobce vznesl námitku nepravosti nově předložených fotografií, kterou odůvodnil tím, že ve správním spisu založená fotografie vykazuje odlišný čas pořízení, jež se liší o jednu sekundu a z toho vyvozuje, že skutkový stav nebyl řádně zjištěn (rozporem v uváděných

časech se správní orgány nezabývaly a žalobce si této skutečnosti všiml až při detailním posuzování fotografií). Přestože žalovaný požádal o poskytnutí dalších dvou snímků, Policie ČR zaslala další fotografie s komentářem, že se jedná o další „dokumentační“ fotografie pořízené při měření, čemuž žalobce nerozumí. Má za to, že Policie ČR neposkytla požadované fotografie z jednoho měřicího cyklu, který trvá 0,3 sekundy. Nepravost fotografií dovozuje žalobce rovněž z toho, že číslo fotografie 003408 je uvedeno na všech doložených fotografiích.

22. I pokud by předložené fotografie byly pravé, prokazují podle žalobce, že Policie ČR zatajuje fotografie nepovedené, jež jsou součástí jednoho měření. Dále se žalobce podrobněji vyjádřil k jednotlivým fotografiím, u nichž nelze určit, zda jde o fotografii na začátku nebo na konci měření. Na podkladě nově doložených fotografií pak vypočetl rychlost za pomoci ujeté vzdálenosti za čas a dospěl k závěru, že pokud žalobce ujel 91,3 m za čas 5 sekund, jeho rychlost byla 65 km/hod.
23. Žalovaný na podání žalobce ještě písemně reagoval podáním ze dne 7.12.2023, v němž mj. citoval z návodu k obsluze měřicího zařízení na s. 32 (bod 2.5.3.4), který policisté dodrželi. V okamžiku, kdy policista stiskl na laserovém měřiči spoušť, bylo zahájeno měření a při překročení rychlosti bylo pořízeno celkem pět snímků, přičemž každý snímek byl pořízen s odstupem cca jedné sekundy a na jinou vzdálenost, což je pochopitelné, protože policisté měřili vozidlo v pohybu a s tím, jak se vozidlo přibližovalo k měřicímu stanovišti policie, tak se měnila i vzdálenost. V rozmezí dvou kilometrů v hodině se měnila také rychlost vozidla žalobce, podle toho jak moc nebo méně žalobce aktivoval plynový pedál vozidla.
24. Žalovaný dále uvedl, že odborně se výstup z měřicího zařízení při pořízení několika snímků označuje jako vícenásobné měření. K objasnění tohoto pojmu žalovaný odkázal na návod k obsluze programu Archiv, který je určen k prohlížení a zpracování snímků pořízených měřiči rychlosti typu RAMER 7, AD 9, RAMER10 a dále pořízených laserovými měřiči rychlosti typu LTI (laser technology INC). Jedná se především o snímky přestupků spáchaných jízdou nepovolenou rychlostí. Jednotlivé snímky jsou po zavedení do zpracování dočasně archivovány v databázi na disku archivačního počítače. Následně jsou uloženy v předdefinovaném adresáři jako samostatné soustavy. Tímto programem byly snímky z měřidla zpracovány a staly se součástí přestupkového spisu (viz bod 4.1.1.2 návodu k programu Archiv).
25. Jak vyplývá z návodu software měřiče při správném nastavení umí u jednoho přestupku pořídit více snímků od okamžiku stisknutí spouště do okamžiku vypnutí spouště. Laserový měřič přiřadí všem snímkům jedno číslo, protože se jedná o jedno měření jednoho pachatele, což je i případ žalobce, kdy bylo pořízeno během čtyř sekund celkem pět snímků. Policie založila k oznámení přestupku záznam o přestupku s rychlostí 85 km/h. Jde o snímek, na kterém jel žalobce nejvyšší rychlostí a dobře čitelná je i registrační značka vozidla.
26. Výpočty žalobce považuje žalovaný za ryze spekulativní. Měřič byl v době měření ověřen a byl použitelný pro silniční provoz. Žalovaný dodal, že nové číslo snímku přiřadí měřič vždy až u dalšího nového měření (jiného projíždějícího vozidla).

VI. Jednání

27. Soud nařídil k požadavku žalobce ústní jednání, které se konalo dne 8. 12. 2023, za přítomnosti zástupce žalobce a zástupce žalovaného. Zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a další soudu zaslané přípisys. Trval na tom, že si Policie ČR ve Zlínském

kraji selektivně vybírá fotografie z měření. Z jím předložených matematických výpočtů je zřejmé, že žalobce mohl jet maximálně 65 km v hodině. Zástupce žalovaného považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplněné podklady k žalobě.

28. Ze strany soudu byl stručně rekapitulován obsah správního spisu, k čemuž právní zástupce poukázal na časový rozpor na fotografii z měření (viz reakce žalobce na doplněné vyjádření žalovaného). Po rekapitulaci správního spisu bylo doplněno dokazování podklady doplněnými žalovaným dne 19.6.2023. K reakci žalovaného ze dne 7.12.2023 právní zástupce žalobce uvedl, že předložený návod k obsluze (Archiv) se netýká daného měřicího přístroje (LaserCam4). Výpočty předložené žalobcem jsou naprosto jasné a vycházejí z podkladů, které do spisu doložil žalovaný (jedná se o vzdálenost, kterou ujede vozidlo za čas, dle časových údajů na doložených snímcích za 5 sekund). Trval též na nepravosti doložených fotografií.
29. Právní zástupce žalovaného uvedl, že program Archiv se týká rovněž měřicího přístroje použitého v této věci. Zopakoval, že se jedná o vícenásobné měření (vícenásobný snímek). V dané věci se ukázalo, že bylo pořízeno 5 snímků, jak dokládají předložené fotografie. V okamžiku zmáčknutí do okamžiku vypnutí měření se jedná o jeden záznam, proto mají fotografie stejného vozidla stejné číslo. Právní zástupce odkázal na jiný obdobný případ (k nahlédnutí předložil výstup ze stejného měřicího zařízení u tohoto případu), kterým dokládá, že číslo fotografie při měření stejného vozidla zůstává na vícero fotografiích stejné. Pokud by tomu tak nebylo, bylo by to chaotické. Dle programu Archiv je k jednomu přestupku pořízeno vícero snímků. Do databáze programu je do tabulky zapsán pouze jeden záznam a k němu je přiřazen jeden či více snímků přestupku (což byl i případ žalobce). Správnímu orgánu prvního stupně byl postoupen snímek s nejvyšší naměřenou rychlostí. V případě nekvality tohoto snímku by bylo možné pracovat se snímkem jiným. Pokud by žalobce jel 65 km/hod, tato rychlost by byla změřena (což se nestalo). V tomto ohledu jej tíží důkazná břemeno.
30. Žalobce trval na doplnění dokazování. Rovněž doplnil, že stanovisko ČMI, které si žalovaný vyžádal, je nedostačující, neboť nemá žádnou vypovídací hodnotu (zadání bylo návodné). Správně by mělo být vyžádáno stanovisko od Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví. Žalobce také nebyl řádně vyslechnut. Návrhy na doplnění dokazování návodem k obsluze rychloměru LaserCam4, který je založen ve správním spise, stanoviskem výrobce rychloměru k návodu k obsluze, znaleckým posudkem v oboru metrologie a dále též originály nově doložených fotografií, včetně digitálních záznamů, soud odmítl pro nadbytečnost. Ve věci bylo možné rozhodnout na podkladě zjištěného skutkového stavu, tj. na podkladě správního spisu doplněného podklady předloženými žalovaným v průběhu správního řízení.
31. Po závěrečných projevech účastníků řízení soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s.

VII. Posouzení věci krajským soudem

32. Při splnění podmínek řízení krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s.ř.s.“) přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

33. Žaloba není důvodná.
34. Soud se zabýval námitkami žalobce v pořadí, v němž byly vzneseny a při jejich posouzení přihlédl ke zjištěnému skutkovému stavu, jak byl doplněn v řízení před soudem; posoudil je následovně:
35. Ad a) Napadené rozhodnutí netrpí vadou vnitřní rozpornosti. Ve věci bylo nutno zohlednit, že žalobce vznesl konkrétní námitky proti zjištěnému skutkovému stavu až v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Na tyto námitky žalovaný reagoval tím, že ve věci doplnil dokazování, neboť to považoval s ohledem na vypořádání vznesených odvolacích námitek za nezbytné. Optikou soudního přezkumu je nutno považovat správní řízení za jeden celek. Je mj. úkolem odvolacího správního orgánu, aby ve věci případně doplnil dokazování v případě pochybností o dostatečném zjištění skutkového stavu.
36. Tvzení žalovaného, že podklady shromážděné pro vydání prvostupňového rozhodnutí považoval za dostatečné (bod 19 napadeného rozhodnutí), je hodnocením těchto podkladů v době vydání tohoto rozhodnutí správním orgánem prvního stupně. Z toho lze usuzovat na to, že pokud by žalobce v odvolacím řízení argumentoval stejně jako v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně (tj. pokud by pouze obecně namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu a hodnocení důkazů), žalovaný by k doplnění dokazování nepřistoupil. Odvolací argumentace žalobce (mj. i tvrzení o krajní nouzi, které pak již v žalobě akcentováno nebylo) však byla důvodem, pro který žalovaný dokazování doplnil – nechal provést výslech svědků na ústním jednání, jehož se žalobce účastnil a doplnil dokazování dalšími listinami. V takovém postupu žalovaného soud žádné pochybení neshledává.
37. V souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud žalobce (byť teprve) v odvolacím řízení uvede ke skutkovým okolnostem tvrzení a navrhne k jejich prokázání důkazy, je správní orgán povinen se s těmito tvrzeními i důkazy zabývat a řádně je vypořádat (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68). V souladu se zásadou ekonomie a hospodárnosti řízení je přitom na místě (je-li to možné), provést potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady v odvolacím řízení (srov. žalovaným odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.12.2018, č. j. 6 As 286/2018-34); to k odvolacím námitkám žalobce žalovaný učinil. Žalobci bylo rovněž zachováno právo, aby se k takto doplněným podkladům vyjádřil.
38. Nelze tedy přisvědčit žalobci, že by se žalovaný ztotožnil s námitkou žalobce o nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí, resp. usnesení o zamítnutí návrhu na provedení ústního jednání. Jejich zákonnost totiž posuzoval ke dni vydání těchto rozhodnutí, kdy byla argumentace žalobce založena pouze na obecném tvrzení o nedostatečném zjištění skutkového stavu a na obecném požadavku k uplatnění procesních práv. Provedení výslechu žalobce jako obviněného nebylo v za těchto okolností k uplatnění jeho práv nezbytné, neboť žalobce ve svém primárním požadavku na konání ústního jednání nevznesl tvrzení, resp. nepoukázal na skutečnosti, které by jeho výslech opodstatňovaly (viz § 82 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupku). V této fázi řízení byl proto zjištěný skutkový stav shledán dostatečným.
39. V odvolacím řízení bylo v návaznosti na odvolací argumentaci žalobce provedeno ústní jednání (výslech svědků) a doplněno dokazování dalšími podklady (žalovaný požádal o odborné vyjádření ČMI). V rámci ústního jednání pak měl žalobce prostor se k věci vyjádřit

a klást svědkům otázky. V průběhu odvolacího řízení tedy bylo žalobci ze strany správního orgánu dopřáno sluchu, na podkladě jeho vyjádření (tvrzení o krajní nouzi) mu rovněž byly položeny některé otázky; jeho procesní práva tak byla v dostatečném rozsahu zajištěna. Provedení výslechu žalobce jakožto obviněného (tj. jako formálně samostatného procesního úkonu), za těchto okolností nebylo nezbytné k uplatnění jeho práv, ani ke zjištění skutkového stavu. Nelze tak považovat za důvodnou argumentaci žalobce ad b), tj. že mu správní orgány znemožnily účinnou obranu, resp. že mu bylo odňato jeho právo na řádné a spravedlivé přestupkové řízení. Nutno podotknout, že ústní jednání proběhlo též v řízení před soudem, kdy měl žalobce dostatečný prostor se k věci vyjádřit (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 166/2015–29).

40. V žalobním bodu ad c) žalobce zpochybnil postup žalovaného při dožádání ústního jednání správním orgánem prvního stupně. Podle § 13 správního řádu platí, že příslušný správní orgán *může usnesením dožádat podřízený nebo nadřízený správní orgán anebo jiný věcně příslušný správní orgán o provedení úkonu, který by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s neúčelnými náklady anebo který by nemohl provést vůbec*. Důvodem, pro který žalovaný o provedení úkonu správním orgánem prvního stupně požádal, byla skutečnost, že oba svědci – policisté vykonávají svoji službu ve správním obvodu správního orgánu prvního stupně. Odůvodnění žalovaného tedy není založeno na prosté vzdálenosti budov jednotlivých úřadů, kterou argumentoval žalobce, nýbrž na úrovni působnosti správních úřadů. Jakkoli lze žalobci do určité míry přisvědčit v tom, že by provedení výslechu policistů přímo žalovaným zřejmě nebylo natolik obtížné nebo zatížené neúčelnými náklady (ve srovnání s provedením tohoto úkonu správním orgánem prvního stupně), nejedná se o skutečnost, pro kterou by snad bylo na místě provedené ústní jednání a jeho výstupy považovat za neplatné či že by byl na místě závěr o vlivu takového postupu žalovaného na nezákonnost napadeného rozhodnutí.
41. Ostatně žalobce neuvádí, jakým způsobem se jej měla dotknout skutečnost, že ústní jednání neprovedl přímo žalovaný, nýbrž správní orgán prvního stupně. S výjimkou tvrzení, že to má žalobce do sídla žalovaného blíže, není z argumentace žalobce patrné, že by provedení dožádaného úkonu v sídle správního orgánu prvního stupně jakkoli zasáhlo do jeho procesních práv. Postup žalovaného je zároveň obhajitelný z hlediska celého přestupkového řízení, neboť vyhovění požadavku žalobce na zrušení napadeného rozhodnutí za účelem provedení ústního jednání před správním orgánem prvního stupně by bylo ve výsledku ekonomicky (časově, personálně) nákladnější a odporovalo by již shora uvedenému požadavku na hospodárnost postupu odvolacího správního orgánu.
42. Pokud žalobce ad d) namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu ve vztahu ke skutečnosti, jakou rychlostí vozidlo žalobce v době měření jelo, tuto námitku soud hodnotí ve světle doplněného dokazování (viz postup v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2.5.2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb.NSS).
43. Podstata žalobní argumentace tkvěla v požadavku žalobce na tom, aby jako důkaz řádného (správného) měření rychlosti vozidla byly správním orgánem doloženy tři fotografie. V průběhu správního řízení byla do spisu založena fotografie jedna a žalovaný se v bodech 57–68 zabýval námitkami žalobce proti rychlosti, jež byla silničním rychloměrem LaserCam 4 naměřena v obci jeho vozidlu. Mj. se vyjádřil k námitce, že rychloměr měl být nesprávně umístěn (bod 57), vysvětlil principy měření rychlosti tímto rychloměrem (bod 59) a zůstal na závěru, že ve správním spise založený (tj. jeden) snímek z měřícího zařízení, v posuzované věci dokládá naměřenou rychlost vozidla. S tímto závěrem, tj. za situace, že daný snímek je

čitelný, záměrný kříž mířící na vozidlo pomocí průhledového displeje se nachází přímo na čelní masce změřeného vozidla a registrační značka takto změřeného vozidla je jasně čitelná se soud ztotožnil, a to z důvodu, že ani při pečlivém zvážení argumentace žalobce vznesené v průběhu soudního řízení nevystaly o přestupkovém jednání žalobce důvodné pochybnosti.

44. Žalovaný pro účely soudního přezkumu vyžádal od Policie ČR fotografie další, a to v reakci na žalobní argumentaci, že jsou fotografie z měřicího zařízení vybírány selektivně. Tyto snímky byly provedeny k důkazu. Jedná se celkem o pět dalších různých snímků (soudu bylo dodáno snímků sedm, nicméně dva z nich jsou shodné a jeden je snímkem doloženým již v rámci přestupkového řízení). Na každém ze snímků je vyfoceno vozidlo žalobce, snímky obsahují mj. datum, čas a místo pořízení, zaznamenanou vzdálenost vozidla od měřicího zařízení a změřenou okamžitou rychlost (ve vzdálenostech 167,8 m, 146,7 m a 125,9 m byla naměřená rychlost 84 km/h, ve vzdálenosti 97,4 m byla naměřená rychlost 85 km/h a ve vzdálenosti 76,5 m pak 83 km/h).
45. Předně je nutno uvést, že soud nemá důvodné pochybnosti o pravosti nově doložených fotografií. Skutečnost, že na všech snímcích je uvedeno shodné číslo X (Rec: X) byla ze strany žalovaného srozumitelně a logicky vysvětlena. Jedná se o číslo identifikující jedno měření (tj. měření jednoho vozidla), jednotlivé zaznamenané fotografie se pak od sebe odlišují mj. zaznamenanou vzdáleností vozidla od měřicího zařízení, časem pořízení (zaznamenávaným na celé vteřiny) a případně naměřenou rychlostí. Na všech zpracovaných snímcích, včetně snímku doloženého v přestupkovém řízení, je v pravém dolním rohu poznámka, že byly zpracovány programem Archiv 5.4 RAMET s.r.o., tj. programem, jímž argumentoval žalovaný na jednání před soudem. Nejedná se o program k obsluze měřicího zařízení (jak se mylně domníval zástupce žalobce na jednání před soudem), nýbrž o program určený k prohlížení a zpracování snímků pořízených měřicí rychlosti vymezených typů, a to mj. i snímků pořízených laserovými měřicí rychlosti. Pravost fotografie založené do správního spisu nezpochybňují ani dva uvedené odlišné časové údaje (viz k tomu dále odůvodnění v bodě 49).
46. Po doplněném dokazování lze mít za prokázané, že v případě žalobce došlo v rámci jednoho měření (označeného číslem 003408) k pořízení několika různých snímků, které byly uvedeným programem evidovány. Do přestupkového řízení pak byl postoupen (s dalšími podklady) snímek jeden, dokumentující nejvyšší zaznamenanou okamžitou rychlost, která byla vozidlu žalobce naměřena. Doložení dalších snímků je potvrzením postupu předvídaného návodem k obsluze laserového měřiče Laser Cam 4 v bodě 2.5.3.4. Zde se uvádí, že „pokud je vybrán ruční režim, uživatel stiskne a bude držet spoušť pro aktivaci laseru a systém začne pořizovat fotografie, jakmile bude překročeno nastavení snímání rychlosti. Jakmile uživatel uvolní spoušť, laser se vypne a systém přestane fotit. Údaje o rychlostním limitu, snímání rychlosti, rychlosti cíle, vzdálenosti cíle atd. budou snímány jako součást fotografického nebo video záznamu. V Ručním režimu fotografie pořídí systém fotografie (snímky) v každé vybrané vzdálenosti (nastaví správce pomocí Aplikace nastavení), plus první, maximální a poslední snímek, pokud je překročena snímání rychlost, namísto videa“. Pokud žalobce bázíroval na předložení tří fotografií pořízených v rozmezí 0,3 s, takový výstup není dle návodu k obsluze rychloměru podmínkou dokumentace správnosti měření. Policista Mazurek v rámci svědecké výpovědi sice uvedl, že pořídil tři fotografie, nicméně z jeho výpovědi zároveň vyplynulo, že dokumentaci do přestupkového řízení sám nezpracovává. Závěr o

správnosti měření podle soudu nevyvrací zjištění, že měřicí systém zdokumentoval snímky více (nez právě tři snímky požadované žalobcem).

47. V tomto ohledu je relevantní též vyjádření ČMI, které si žalovaný pro účely vypořádání odvolacích námitek žalobce vyžádal. ČMI je institucí, která vydala ve vztahu k použitému měřicímu zařízení LaserCam4 ověřovací list (s dobou platnosti do 28.3.2022), jímž se prokazuje, že daný silniční rychloměr vykazuje požadované metrologické vlastnosti a byl ověřen. Žalovaný tento institut požádal o vyjádření k námitkám žalobce, na čemž soud nespátňuje nic návodného. Jak rozvedl v bodě 68 napadeného rozhodnutí též žalovaný, ČMI je příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem průmyslu a obchodu a vyjádření této instituce (podepsané osobou ve funkci odborného ředitele pro legální metrologii) žalovaný hodnotil v souladu se správním řádem jako jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí. Samotná vědomost ČMI o tom, že námitky jsou podávány žalobcem jako obviněným z přestupku, bez dalšího neměla potenciál vyjádření ČMI ovlivnit. Jednalo se o odborné vyjádření, o jehož objektivnosti nemá soud důvod pochybovat. Pokud tedy ČMI ve svém vyjádření mj. uvedl, že pořízení vícero fotografií z jednoho měření představuje praktickou pojistku pro případ, že by byla jedna fotografie nečitelná, bylo na místě jej zohlednit. Ostatně argumentace žalobce (návodem k obsluze měřidla) nesvědčí o tom, že by tomu mělo být jinak.
48. Žalobce se dále na základě doložených fotografií snažil zpochybnit závěr o naměřené rychlosti pomocí výpočtu, při kterém pracoval s údaji zjištěnými z jednotlivých snímků. Na základě vzdálenosti, kterou mělo vozidlo žalobce ujet od pořízení prvního předloženého snímku do snímku posledního (91,3m) a zaznamenaného času vypočítal, že pravděpodobná rychlost vozidla je 65 km/h. Obecně jistě nelze zpochybnit správnost prosté matematické operace žalobce, kdy vozidlo, které za 5 sekund ujede 91,3 m, jede v daném úseku průměrnou rychlostí 65,7 km/h (celkovou dráhu vydělíme celkovým časem a takto získáme hodnotu 18,26 m/s). Takovýto výpočet je však s ohledem na jednu z použitých vstupních hodnot (čas) čistě spekulativní. Čas pořízení jednotlivých snímků uvedený na fotografiích je totiž zaznamenán pouze v celých vteřinách (10:12:46 u prvního snímku až 10:12:50 u snímku posledního). Při znalosti této hodnoty se tak mohlo jednat jak časový úsek dlouhý od 10:12:46:00 do 10:12:50:59, tj. 4 vteřiny a 59 desetin sekundy, tak o časový úsek dlouhý od 10:12:46:59 do 10:12:50:00, tj. 3 vteřiny a 1 desetina sekundy (a to by již za použití výpočtu dráhy za čas vyšlo 106 km/h).
49. V případě žalobce se nejednalo o měření úsekové rychlosti, nýbrž o měření okamžité rychlosti k tomu určeným ověřeným laserovým měřičem, který od zmáčknutí spouště vyšle laserový paprsek k měřenému objektu za 0,3 sekundy. Nelze proto přistoupit na požadavek žalobce, aby byla rychlost spočítána za pomoci časových údajů uvedených na snímcích změření. Ostatně jak lze dovozovat z návodu k obsluze (viz citace bodu 2.5.3.4), tento údaj (tj. čas pořízení snímku) není pro správné změření určující (jinak by s ohledem na měřené rychlosti rozhodně nepostačoval časový záznam v celých sekundách). Pokud je tedy na snímku založeném ve správním spise na snímku z měření časový údaj 10:12:50 a v tabulce pod tímto snímkem údaj 10:12:49, nelze z toho usuzovat ani na nesprávnost měření, a ve spojení s dalšími doloženými podklady (snímky) ani na nepravost pořízeného snímku. Zároveň je na místě poznámka, že tuto námitku žalobce uplatnil dlouho po uplynutí zákonem stanovené lhůty k podání žaloby. Soudu nevyvstaly o správnosti měření pochybnosti, a proto nelze postupovat tak jak navrhuje žalobce, tj. v pochybnostech ve prospěch jeho výpočtu.

50. Při doplněném skutkovém stavu soud dospěl k závěru, že námitka zpochybňující správnost měření rychlosti vozidla není důvodná. Fotografie zaznamenané rychloměrem, a to jak fotografie o nejvyšší naměřené rychlosti vozidla žalobce, která byla založena ve správním spisu od počátku přestupkového řízení, dokládá přijatý závěr, že žalobce jako řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 32 km/hod. Ostatními doloženými fotografiemi došlo (na základě vznesených námitek žalobce) k potvrzení, že v případě žalobce došlo k vícenásobnému měření jeho vozidla, jak předvídá návod k obsluze daného laserového rychloměru. Na všech těchto fotografiích, které na sebe v časové i prostorové souslednosti navazují, je záznam o naměřené okamžité rychlosti vozidla překračující nejvyšší dovolenou rychlost v obci (pohybující se od 83 km/h do 85 km/h). Domněnka žalobce, že ostatní fotografie (tj. fotografie původně nezaložené ve správním spisu) zpochybňují správnost průběhu měření, nebyla prokázána.

VIII. Závěr a náklady řízení

51. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlédnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
52. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 8. prosince 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně